

6. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser /Mindreudgifter	Negative konsekvenser /Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Lovforslaget skønnes at medføre en samlet besparelse for staten på i alt 1,2 mio. kr. i 2004, 0,1 mio. kr. i 2007 og 0,3 mio. kr. i 2008 (2004 priser). Lovforslaget skønnes at medføre en mindreudgift for kommunerne på 0,4 mio. kr. i 2004 (2004 priser). Lovforslaget skønnes samlet set, i perioden 2004-2010, at være udgiftsneutralt (2004 priser).	Lovforslaget skønnes at medføre en merudgift for staten på 0,3 mio. kr. i 2005, 0,1 mio. kr. i 2006, 0,0 mio. kr. i 2009 og 0,4 mio. kr. i 2010 (2004 priser). Lovforslaget skønnes at medføre merudgifter for kommunerne på i alt 0,1 mio. kr. i 2005-2010 (2004 priser).
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Nej	Nej
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Miljømæssige konsekvenser	Nej	Nej
Ligestillingsmæssige konsekvenser	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Forholdet til EU-retten	Ingen	Ingen

Lovforslaget vil være omfattet af lovovervågning. Dette indebærer, at ministeriet tre år efter lovforslagets ikrafttrædelse skal foretage en evaluering af lovforslaget. Evalueringen skal belyse, i hvilket omfang lovforslaget har styrket repatrieringsindsatsen.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Efter repatrieringslovens § 3, stk. 1, gælder loven for flygtninge m.v., familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v. og andre familiesammenførte udlændinge. En nærmere definition af personkredsen findes i lovens § 3, stk. 2-4.

Det foreslås, at repatrieringsloven ændres, således at de personer, som er omfattet af § 3, stk. 1, jf. stk. 2-3, og hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller er inddraget efter reglerne i udlændingelovens § 11, stk. 2, og § 19, stk. 1, forbliver omfattet af repatrieringsloven, indtil udløbet af den ved afgørelsen fastsatte udrejsefrist.

Påklages Udlændingestyrelsens afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse eller inddragelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 2, og § 19, stk. 1, til Integrationsministeriet eller Flygtningenævnet indenfor den i udlændingelovens § 33, stk. 3, fastsatte frist på syv dage, har klagen opsættende virkning. Den pågældende person er således omfattet af repatrieringsloven, indtil Integrationsministeriet eller Flygtningenævnet eventuelt stadfæster afgørelsen og indtil udløbet af en ny fastsat udrejsefrist. Det samme gør sig gældende, såfremt Integrationsministeriet eller Flygtningenævnet tillægger en klage opsættende virkning. Tilsvarende gør sig gældende for de typer af afgørelser, som kan indbringes for domstolene, jf. udlændingelovens § 52, stk. 1.

Såfremt der ikke klages over Udlændingestyrelsens afgørelse om nægtelse af forlængelse eller inddragelse af opholdstilladelse efter reglerne i udlændingelovens § 11, stk. 2, og § 19, stk. 1, er det den af Udlændingestyrelsen fastsatte udrejsefrist, som er afgørende for, hvor længe den pågældende er berettiget til hjælp efter repatrieringsloven.